Αμφίπολις. ἡ

Πόλις Μακεδονίας ἐν Θρᾴκῃ κτίσμα τοῦ Ἀθηναίου Περ. Ἀρχ. Γεω-
γράφου, περιῤῥυομένη ὑπὸ τοῦ Στρυμόνος· καλεῖ- γραφ.
δεν δ' αὐτὴν καὶ Ἐννέα ὁδοί. ἐκαλεῖτο πρὶν αἱ Ἐννέα ὁδοί. ἐστι (Θου. I 100.)
δὲ καὶ πόλιν σημαίνει ... ... (Ξεν. 60.)

Ἡ δὲ Στρυμονία κεκλῆσθαι πρότερον οἰκεῖται. Θου. I 100.3
(Ἀθηναῖοι) αὐτὴν καὶ τὴν γυναῖκα ὑπὸ τοῦ αὐ- Ξεν 60
τοῦ χρόνου, ἐν οἰκοῦντας τοὺς τότε καλουμένας Ἐν-
νέα ὁδούς, τῶν δὲ Ἀμφίπολιν, ἣν νῦν Ἐννέα
ὁδοὺς αὐτοὶ κτίσαντες ἐξέβαλον Ἡδωνοί, πρότε-
ρον δὲ τὴν Θρᾴκην ἐν ᾗ νῦν ἐστι διεφέρον-
τες ἐν Δραβήσκῳ τῷ Ἡδωνικῷ ὑπὸ τῶν Θρᾳ-
κῶν ᾠκισαντες, ὅτε κρείσσονες ἦσαν τὸ χωρίον αἱ
Ἐννέα ὁδοὶ κληθῆναι.

Τοὺς δ' αὐτοὺς χρόνους Βρασίδας εἶχεν τὸν τοῦ .. IV. 102.
Θρᾴκης ἡγεμόνα ἐπραξάτου τὸν Ἀμφίπολιν Ξεν 301
ἣν τοῦ Στρυμόνος ἐκβάλλω Ἀθηναίων ἀποικί-
αν. τὸ δὲ χωρίον τοῦτο ἐφ' ᾧ κεῖται ἡ πόλις ἐστὶν
ἐπίκαιρον μὲν πρότερον ὑπὸ Ἀρταβάζου τοῦ Πέρσου,
ᾤκει βασιλεὺς Δαρεῖος, καθοικίσας, ἀφ' οὗ ὑπὸ
Ἡδώνων ἐξεμπρησθείη, ἔδοξε δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αμφίσσης.

Έθεσαν δύο γ θριάκοντα έτη εκείνοι κυρίοις
γρόνοις θε αυτών γ θην άλλην θον βοηθείν και συμ-
μαχίας, οί δε περιθάρσουν εν Θρανίοισιν υπο θρα-
κων. γ αύθις ενος δεύτι θριακοστω έτη εμάχοντο οι
Αθηναίοι, Αρχοντος θε Νικίου επιτρ εποιεμ θέν.
θοι, Πειθόνας εξηγάσαντες ένθεσαν θο χωρίον θε-
θο, ότερ υπέρθερα Ευνέα όδοί εκαλείτο. κρυπτό
θε εκ θην Ηιόνος, εν αυτοί ήχαν εκείθεν εκ θω
γάμεθι θε δόλους εκ θαλάσσης, ωστίθε γ ή κοι
γαείτι αστύχον από θην εν θάλασσι, θην Αμφίσσην
Αρκν κρούσαν, αλλ' ει υπέρθερα κρυπτόμενοι
θε Σφενδόνες, δια θο κρυπτόν αυτών, ήχθη κα-
κρω αθρόαν εκ δόλου εις δόλιον κρυφα-
τη εις θάλασσαν θε γ πέρα ώκουν.

103. Εν θαύθην δν ο Βρασίδας άρας εξ Αρ-
κν θην Χαλκιδικήν εστρατεύετο θω στρατω. και
αφικόμενος κατά θάλασσαν εν θον Αιγίτα γ Βρα-
κίδα, ή γ Βόλβη λίμνη εξίπτον εις θάλασσαν,
γ δρεπανοειδούσης εχώρε θην νύκτα. χθεκν
δε τν γ υστέρεν· ή γ νύκτα κρυπτος, βλάπτος
λαθεν θτι εν θη Αμφισσέρ ωμν θην κρυφίδα.
θεν. Ποιν μεν Αρκχίν θε εν αυτή οικήτορες
(χοί δε οι Αρκίλιοι Ανθρίων άποικοι) γ άλλοι οί θν-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αμφίσσης.

κράσσον ἀπίθα, οἱ μὲν Δωροδίκα ὀρθάμενοι,
οἱ δὲ Χαμιδέων. κάμιγα δὲ οἱ Αρμίνιοι, ἐμμὼ δὲ
προσοικοῦντες ἢ ἀφ' ὁδὸς ἀπὸ Αθηναίοις ἀνὲν ὑ-
ποδεῖοι καὶ ἐπιβεβαιοῦντες τὼ χωρίω, ὅπῃ καρέ-
ιχεν ὁ καιρὸς ἢ Βρασίδας τῆδε, ἐπόρευον δὲ
ἐκ τῆνας ὁρᾶς ἀπὸ ἐπιβεβαιοῦντες ὅρκον ἐκ ὅσας
ἐπόδοσιν ἢ δόξις, ἢ τόδε δεξάμενοι αὐτὰ τὴ
δόξῃ ἢ ἀποχάντες τὼν Αθηναίων ἐκέρη τὴ νυ-
κτὶ καθέζησαν τὸν γραπτὸν [illegible] ἐὼ ἐπὶ τὴν γέ-
φυραν τὸ δόλιχ. αὐτὰ [illegible] τὸ τεῖχα ὡς ἐπὶ τὴν Δ-
κεβάσσαν ἢ χ καθέζο[illegible], [illegible]
τὴ τράχῃα καθέζομεν [illegible] ὁ
Βρασίδας, ἅμα μὲν [illegible] τὸν, ἅμα δὲ
ἢ χρόνος ἄνω ἢ ἀστροειδέστατος προσέτον δ-
ὲν τὴν γέφυραν, ἢ τὰ ἔξω τὼν Αμφισσέων οἱ-
κιῶν κατὰ τὸν τὸ χωρίον ἐνδὺς ἦχε.
Ἀπὸ τὴν δὲ Δακάσσας αὐτὸ ἄφνω ἦαν ἐν τὴ.
τῆς γεγενεῖς, ἢ τὼν ἔξω τάξιν μὲν ἀγοπο-
μεῖσι, τὼν δὲ ἢ καταφυγόντων ἐς τὸ ἔχος, οἱ Αμ-
φισσῆται ἐς δόρυβον μέγαν καθέζησαν, ἄμμως
δὲ ἢ ἀμφὶ τοὺς ὑποδεῖοι ἀνὲν. ἢ ἔγνωσαν Βρασίδαν,
ἢ πλέθος μὲν ἐξαρτάσαν τὼ γραπτὼ Βρασίδαν,
αὐτὰ ἐνδὺς χωρῆσαι πρὸς τὴν τάξιν, δοκεῖν ἀν ἐ-

Αμφίσσης

Τὴν νύκτα δὲ ὁ μὲν ἱππεὺς τὸν γραῦν εἰς τὰ ἔγγιστα εἰσέπραξε, καὶ οὐ πρότερον αὖθις τὴν ἔνδον οὐ προσείχετο ἀποβαίνειν, πρὶν ἀφῆκεν· οἱ δ' ἐναντίοι τοῖς προδόται, πρεσβεύσας πρὸς αὐτὸν ὡς μὴ αὐτίκα τὰς εἴσω πύλας ἀνοίγοιεν, ἀξιοῦντες μετὰ ἡμέρας τὸν γραῦν, εἰ μὴ τὴν Ἀθηναίων δύναμιν αὐτοῖς φύλαξ τὸν χωρίον, εἰς τὸν ἕτερον γραῦν τὴν εἰσήφαιν, Δονυσόδῳ τὸν Θήβας ἐξ ἴσου ξυνέγραψεν, ἅτε περὶ θαυμαστὴν ἐπιθυμίαν πρὸς τὴν ἀνοικίαν, ἀείχετο [illegible] πλείστοι τῶν ἐκεῖ κόμητα [illegible] ὁ μὲν αὐτοῦ [illegible] τὰ ναῦν αἱ εἶχον δεῦρο, [illegible] φάσκοντες κόμητα μὲν τὸν τὴν Ἀμφίσσης, πρὶν δὲ ἐνόντας, ἐξέκη τὴν Ἠιόνα προσαγαγεῖν.

Τοῦ, ἐν τούτῳ δὲ ὁ Βρασίδας δεῖσας καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ τοῦ νεῶν βοήθειαν καὶ συνδαναῖς τοῦς Δονυσόδῳ πλῶν τε ἔχων τὴν χρυσῆν κυκλῆν ἐργάσας ἐν τῇ περὶ ταῦτα ἐρᾷν καὶ αὐτὸς δύνασθαι ἐν τοῖς πρώτοις τὴν πόρῳ. τὴν, πόλεως προσαλαχεῖν, καὶ δύνασθαι τὴν πόλιν, μὴ ἀφικνοῦντο αὐτὸν τὸ πλῆθος τὴν Ἀμφισσέων, ἐμπόσαν εἰς δαμάσσοι ξυμμαχίαν καὶ ἀπὸ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αμφίσσης

Την πρώτην αξιόλογα αυτόν πολιτικοίς πράξεσι, καὶ πόλεσι προσχωρείν. ἐν δὲ τῇ βοιωτικῇ μητρίᾳ ἐνοικεῖν, μήτε γὰρ τῶν δὲ ἀρχόντων, Αμφισσεῖς τὴν μὲν Αθηναίων τὴν εὐνοίαν τὴν μὲν βεβαίαν εἶναι τοῖς καθ' ἑαυτὸν τῆς ἴσης καὶ ὁμοίας μετέχοντα μόνον, τὴν δὲ μὴ εἰδέναι ἀστείας τὰ καθ' ἑαυτὸν ἐμφερόμενα κοινὰ ἡμέρων.

106. Οἱ δὲ πολλοὶ αἰσθανόμενοι, ἀμφοτέροις ἐγένετο τὰς φύσεις, ἄμφω δὲ ἐν [illegible] μὲν Αθηναίων ἐμποδίζειν, τὸ δὲ πρῶτον [illegible] ἐν τῷ ἔξω πε- ρεῖναι ἀγῶνα οἰκεῖν [illegible]. τὸ μόνον [illegible] τὸν βόθρον [illegible] ἐγκαθεῖναι, οἱ μὲν Αθηναῖοι [illegible] ἂν ἐξεῖναι, ἡγούμενοι καὶ ἐν ὁμοίῳ ὁρίοις εἶναι τὰ ὅπλα ἅμα τὸ προσοδεχόμενοι βοήθειαν ἐν δίκῃ, ὁ δὲ ἄρ- χων ἐκείνοις πόλεμόν δὲ ἐν τῷ ἴσῳ τὸ χειροποίητον ἐν κινδύνῳ βάρος δόξαν ἀφιέμενοι. ὥστε τὴν προσοδοῦσαν τῷ Βρασίδᾳ ὑπὸ τῶν καὶ τὸν φανερὸν Λακεδαιμονίων αὐτὰ, ἐκεῖνοι δὲ τῷ πόλεσι εἶναι τετραμμένον τῷ δὲ βαρεῖαν Αθηναίων ἔναν τῷ καὶ ἀπροσόμενοι, ἐγένετο ἡ ἐκεχειρία τῷ προσοδέξαντο ἐφ' οἷς ἐπιτρέψε. τῷ οἱ μὲν τὴν πόλιν ταύτῃ τῷ τρόπῳ παρέδοσαν, ὁ δὲ δεινοτί-

Θου IV 106

Ξυ 200

Αμφίσσης

στις γ αι νύκες βαείη τη ημέρα οψε κατίκεσαν
ις την Ηιόνα. γ την μεν Αμφίσσην Βρασίδας
αρδι ήχε, την δε Ηιόνα βαρα νυκτα εγένετο.
λαβεν· ε γαρ μη εβοήθεσαν αι νύκες δια βάχη,
άμα κεν αν ήχετο.

107 Μετα δε ταυτα ο μεν δαν τη Ηιόνι κα-
θίστατο, όσοι γ το αυτόθι, ήνερ κοίν ο Βρασί-
δας, γ το κύκλα ασφαλως έχε, δεξάμενος δη ε-
δεήσαντας εσηχωρησεν ελευθεροι κατα τας συν-
θας· ο δε ερος μεν [illegible] κατεβαίνε τον
ποταμον ψεζομενος [illegible] καταφευγόντων
[illegible] προσχωρεν [illegible] ήχε γα-
ρ την πρασιν τε [illegible] κατα μεν ασφαλε-
ας άμα, αμφοτέρωθεν αδυνατόν, δια δε νε-
φι την Αμφίσσην εξικνείτο. γ Μέρικες
δε αυτω προσεχώρησαν, Αθηναιων εξ[illegible]
. . . . . γ [illegible] ο ψεζομενος ύγρον
γ [illegible] . . . . . .

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Λυρίδος

Ο δε Δεξίων ως από της Τορώνης πόλεως στρατεύσας. Θουκ. V. 6.
σύν τοις την Λυρίδαν φρουούσας εις την Η- Διόδ. 4.
ίονος Θαλασσαν και προσβάλλει Λυρίαις ασαφω-
ς η πλ τρίς, βαλλων δε την θαλασσαν ασα-
φειαν γαλεπαν κατα πολλας. η πόλις ως
Ποιδεσίππου πρόσθεν, ότου παραγενεσθαι κα-
θ' ιερα κατα το γυμνικον, η εν τη φρουρα
αυτη ναυς Πελλη τον Λακεδαιμονιων βασιλε-
α, αγοντα μισθοφορους πολλους, αυθις η-
συχαζε πολεμειν [illegible] Βρασιδας δε
συνδανοουμενος ταυτα [illegible] η αυθις εσω τη
Μεγαρικη. εκει δε το [illegible] Λυρίαις εστι μεν
πεζον πολυ τι δοκουν [illegible] ασυχον τη πα-
ρασκευη, η καθεφαινετο δεινα αυτοδεν, ωστε κα-
κεινος εφαδεν [αυτοδεν] φρουουσας ο Δεξίων τω χρατω-
ι ότου προσειχετο κοινωνος μεδα, εστι την Λυ-
ρίδαν, υπερβαλλα σφιν το πλεθος, τη παρο-
ση φραθια αναβιβασθαι. αμα δε η παρασκευαζετο
φρουρας δε μοδωδη κατεστασιν η χιλιοι, η τους
Ηλειους μαλλον παρασαγων, πελταστας η ιππεας.
η Μυρινιων η Χαλκιδεων χιλιοι πελταστας ειχε
προς τοις εν Λυριδεσι. το δ' οπλιτικον ειχεν
ηθροισεν διοχιλιοι κατα, η ιππους εξηκοντα τρι-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αμφίσσης.

αποστολή. Τότε Βρασίδας μεν έχων και Κλεαρίδου ενός Λακεδαιμονίου η χιλίους οι δ' άλλοι εν Αμφίσσῃ μετα Κλεαρίδου επεστάλκασι.

Ο δε Κλέων ίδων μεν ποιήσας, εδόκει παρμέσθαι ποιήσειν όσον ο Βρασίδας προσεδόκα. Τον γαρ γραθιστον αιχθαμένων μεν τη εδρᾳ, αναχωρήσαντα δε την εκείνου ημερήσιον πορείαν προς δύο ημέρας η τέτταρας μετα δυοιν αναπαυσεως η μαχαιρας μετήσαν. [illegible] ως ἀκοντες αυτῷ ξυνεξήσαν, [illegible] τον δρόμον η τε βρέμενον αυτῶν [illegible] αυτῶν καθηκόντα [illegible], αναχωρεῖν [illegible] η εχρήσατο τῷ τρόπῳ ὥστε η εν τῷ [illegible] ειθιχήσας ποτε ἐτι φοβεῖν· εν μάχῃ μεν γαρ δε ἠν ποιεῖν οἱ ευξυνεται δεινα, κατα δεαν δε ὀλίγον ἐρη αναβαίνειν τε χωρίου, η τον ομβρον δεδιοτα ουκετι παρεμένειν, εξ ου τῷ ασφαλες, ἢν αναπαύηται, παρεσχήσειν, αλλ' ως πάντῃ φεύγειν βια αιρήσειν τον δῆμον. ευθύς δε η παύσασθαι ως μάλιστα παρεστερε προ τῆς Αμφιξέως τον γραθον, αυτος εδεάτο το μεντοι τε Σφενδόνης και τον δεσμον τῆς δέησεως εστι τῇ θράκῃ ως εχει. αστε και δε ενόμιζεν, οποτάν βέλτιστα αναχει·

Αμφίσσης.

η γαρ τοῦ εραίνου τῆ εστι τῆς θήκης τόξη, ὅτε και θυν. ν 7 θυ 5.
τα τόξα εξής, κεκμηκότα τε πολλῶν τόσων. κἄτε η
κιχάνοις ὁπ τι αὐτῆδεν ἔχοι, αμαρτῆν ὀδοῦ·
ἔμελλον γαρ αν τὴν ὁδὸν δια το τρῦσαι.
8 ο δε Βραυίδας ἐνθα κε τῶδε κεκμήκοι τῆς,
Αθηναίῃ, καταβας η αυτος από τῆς Κεφαλλῆς.
εσέρχεται εἰς τὴν Αμφίσσην. η εσέβοσαν κε η
αυτίδαζιν τε εστεφάτο κόρος τῆς Αθηναίης
θεῶνες τὴν αὐτὸ τοιφαοκ[illegible] ναοῖῃν κεοδε
ἐμφρον ἔναι, τ τῶ [illegible] γαρ τοῦ
[illegible] τῆς [illegible] Αθηναίης ὁ-
[illegible] εφάνη [illegible], η [illegible]
η Δυβρίων τῶ κρᾶτιστα [illegible] δε Βοιρεοκεκάρτο.
εστεφανωμένος. ἡ γαρ δόξε τῶν κνανέων τῶ τε
τῶνδε η τὴν ὀπίσω αναγκαίαν δοαν τῶν.
κεδ' εαυτῶ, τε αν ἔτρεβε κάμοι κεφιμενέοδαι ἢ
ἄνευ προοίμιε τε αυτῶν η κη αυτο τῶ ὀντος κατα
φρονήσας. ασπαζόμενος δε αυτῶν εστέφανε η
εκατον σοφίας, η τῶν ἀέρων Κεκαρίδα προφάσας,
εβεμείετο εσχεῖν αιρεσίν, πρὶν ἀκουῆν τῆς
Αθηναίης, τε αν ναοῖῃν αυτῶν αμείνω αυτομ
βν αὐδὶς κεμοκκεκοι, ἡ τῶχοι η δόσα αυτοῖς ἢ
βοήθεα. ζευγαμένας δε τῶν κάνθας γραδιῶλας η

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Δημίσης.

Θου. V. 8 Ξυγό

Βλέποντας παραδαρούναι τε γ τὴν εὐτύχειαν φράσαι ἔλεγε τοιάδε.

9. εἶναι ὁ λόγος Βρασίδα ἐξήγησιν τὸ σχεδὸν αὐτὸ γ παραθρύπτει τοῦ τε Κυζικηνοῦ γ τοῦ Δημισθένους.

10 Ὁ μὲν Βρασίδας τοσαῦτα μόνον τὴν τε ἔξοδον παρεσκευάζετο αὐτὸς γ τὸν ἄλλον στρατὸν κατὰ τὸ κελεύειν τὰς θρᾴκας παρεῖναι τὴν συμμαχίαν ὅσον ἡ ἕκαστα εὐ. ἔλεγεν. τὸν δὲ Κυζικηνὸν ἄνδρα γενόμενον αὐ. τὸ αὐτὸ τὸ Κερδύλιν παρεκάλει γ ἐν τῇ στρα. τιᾷ τοῦ ἐξωθεν ἕνεκα τοῦ τε τοῦ ἱερὰ τὴν Ἀθηναῖς θυομένου γ τῶν παρόντων, ἀγγέλ. λεται (παρεκχωρήσας μὲν τοῦτο κατὰ τὴν δέ. αν) ὅτι ἡ τε γραῦς ἀδεῶς μάντευε τὴν συμ. μίαν ἐν τῇ τάξει γ νῦν τῶν πολεμίων ἴσων τε καὶ τῶν κοσμίων ἀνθρώπων τῶν ἐξιόντων ὑποφαί. νοντο. ὁ δὲ αὐτὸς ἐκεῖνος γ τῶν τρόπων, ὑβρίζο. μενος μάχῃ διαμιτοῦσθαι πρὶν οἱ γ τὴν βοηθὸν ἥκειν γ οἱ ἀμύνεσθαι αὐτῷ, σπεύδων τε ἅμα ἐπίεσιν ἀναχώρησιν γ παρήγγειλε [τοῖς] αὐτῶν ἐπὶ τὸ ἐπιόντας πέρας, κόσμῳ μόνον ἀπὸ τῶν, ὑπάγων ἐπὶ τὴν Ἠιόνας. ὡς δ' ἐκ.

Αμφίδολος

Ἐν τούτῳ σχολὴν γίγνεσθαι, αὐτὸς εἰσηγούμενος τὸ δεῖον καὶ τὰ μνήματα πρὸς τὴν βουλὴν ὅτι ἀνοίξει τὴν θραττάν. καὶ τότε Βρασίδας ἀπὸ φρουρὰν τὸν καιρὸν καὶ τὸ θράσος τῶν Ἀθηναίων ἀπιστίας εἶχε τοῖς μὲν ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἀλλοις ὅτι οἱ ἄνδρες ἥκιστα τῶν μέντοι· ἔτι δὲ τῶν τε θεραπόντων τῇ πίστει καὶ τῶν πεφευγότων· οἷς γὰρ ἂν τοῦτο γίγνοιτο, καὶ φοβοῖτο μὴ ἐν τῇ τοιαύτῃ [illegible] ἀνοιγέντων [illegible] ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ [illegible] θάκιστα διαφθείρει καὶ [illegible] καὶ τὰς τροφὰς τῶν καιρὸν [illegible] ὁδὸν [illegible] κατὰ τὸ πλῆθος τῶν καρτερούντων τὸν χωρίον τοῦτο [illegible] ἔτι καὶ τὴν τροφὴν τῶν Ἀθηναίων, τεταγμένοις τε ἅμα τῇ τελευταίᾳ παρασκευῇ καὶ τῇ τόλμῃ αὐτῶν εὐθυμουμένοις, κατὰ μέσον τὸ τρόπαιον, θρέψῃ· καὶ ὁ Κλεαρίδας, οὐδὲν ἔφατο, ἅμα κατὰ τὰς θρασείας τύχας εὐθυμούμενον τῷ τρόπῳ εὐτρέπουσα. ἐνίοτε δὲ τῷ αὐδομένῳ καὶ εὐθαρσίας ἀμφοτέρωθεν τῶν Ἀθηναίων θεραπευθήσεται· καὶ τὸ μὲν εὐώνυμον μέρος αὐτῶν, τὸ πρὸς τὴν Ἠιόνα, ὅτι τὸ τῆς καὶ τὸ τοξευμάτων, ἐκεῖ ἀδεέστερον

Θουκ. V. 10
Σεπ. 7-8

Αμφίσσης

Θου. V. 10
Δεξ 8

ἔμενε. καὶ ὁ Βρασίδας ὑποχωρήσας ἐπὶ πολὺ ἐστάθη τὴν δεξιὰν πτέρυγα, καὶ ἐστάθη αὐτοῦ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι τὸν ἀποβάντα, οἱ δὲ ὑπεξῆλθον ἀφανεῖς ἀπέκτειναν. τὸ δὲ δεξιὸν τῶν Ἀθηναίων ἔμενε κἀκεῖ. καὶ ὁ μὲν Λύκων, ὡς τὸ πρῶτον τὸν δεξιόν εἶδεν, εὐθὺς φεύγων καὶ θαμβήσας ὑπὸ Μυρμιδόνος τοξότου ἀποθνήσκει, οἱ δὲ αὐτὸν ξυμφεύγοντες ὁρῶντες τὸν νεκρὸν τὸν τε Λυκαβίτου πολύ[illegible] ἢ τοῦ προσοδοκῶν τα, καὶ τὸν πρότερον [illegible] τριν τῶν τε Μυρμιδόνων καὶ τῶν Χαλκιδέων [illegible] οἱ τοξόται [illegible] γαντες καὶ ἐσκαιδεκάμαντες αὐτὸν ἔτρωσαν, ἅτε δὲ τὸ πρᾶγμα ἐν τῷ τῶν Ἀθηναίων φυγὴν χαλεπὴν καὶ τροπὴν ὅλη θρασύνεται κατὰ τάχος, ὅσοι μὴ διεφθάρησαν ἢ αὐτίκα ἐν χερσὶν ἢ ὑπὸ τῶν Χαλκιδέων ἵππου καὶ τοξοτῶν, οἱ λοιποὶ ἀπεκομίσθησαν εἰς τὴν Ἠιόνα. οἱ δὲ τῶν Βρασίδου ἀφανεῖς ἐν τῇ μάχῃ καὶ διαφθαρέντες εἰς τὴν τάξιν ἐξ ἐμένων ἐκομίσθησαν· καὶ ἡ τοῦδε μὲν ὅτι νικῶντος οἱ μετ' αὐτοῦ, τοῦ δὲ δεξιοῦ ἐδεδίει· καὶ ἡ ἄλλη τροπὴ ἀναχωρήσασα μετὰ τοῦ Λυκαβίτου ἐν τῇ διώξει νικηφόρῳ τε καὶ ἀνέμπλεως καὶ θρασύτατον ἔτι.

Αμφίσσης

Μετα δε ταυτα οι Βρασίδαν οι ξυμμαχοι Θουκ. V. 11
καίτες ξυν όσοις εκποδων ην δυνασία εδόκουν Sey 9
εν τη δόξη ωρε της νυν παρουσης τύχης· η δε γνωσις
οι Αμφισσείται ωτοιήσαντες αυτε το κινδυνον,
ως ήρωι δε ενδέοντο η θυσας δεδώκασιν αι
μονας η εθνοίν δυσίας η την ασφαλειαν ωροι-
κτη ωροσέθεσαν, καταβαλόντες τα Αγκύρα
καθαρύματα η αφανίσαντες τη κινδυνόν-
τα ωε εμείναν αυτε [illegible] ωμίσεις ωερι-
έστοδας, νομίσαντες [illegible] Βρασίδαν σω-
τοί δε [illegible]
τα αυτα την [illegible] ξυμμα-
χίαν βόλει τοις Αθηναίοις δεραστόντες,
τον δε Αγκύρα κατα το ωδε εύνοιαν τοις Αθη-
ναίων τε αν αμείνω ορίοις ξυμφόρους δόν-
τες τας θυσας έχον· η τη νικωντι τοις Αθηναί-
οις ασέβεσαν. ασέβεσαν δε Αθηναίων μεν ου-
δεν εξαιρετόν, τον δ' εναντίον εστα, δια το μη
ευ δεραπάξεις, αδο δε τοιαυτη ξυνηθείας η
προσεμφυτόσας την κάκιν ταχυ γενέ-
σθαι· μετα δε την αναχωρεσιν οι μεν εν αι-
τω ασέβησαν, οι δε μετα τε Λεγεκρίτε τα
ωερι την Αμφίσσαν καθίζαντο.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αμβίσσης.

Θουκ. V. 14 Ξυνέβη δὲ ἐνδεκάτου ἔτους τῆς ἐν Ἀμφισσῇ μάχης καὶ τῆς Δηλίου ἀναχώρησιν ἐν θέρει ἤδη ὡς τρεῖς μὲν ἐνιαυτοὶ ἐγένοντο ἐξ οὗ ἀφίκοντο ἐπὶ θήβας, ὥρας δὲ τῆς ἐνιαυτοῦ τῆς μετοπωρινῆς ἦν.

" 18. Καὶ ὅταν ἐκκλησίαν ποιῶνται τῶν Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι συνεφώνησαν ἢ ἀποδοῦναι καὶ παραδοῦναι τὴν Ἀμφίσσαν τοῖς Ἀθηναίοις.

Ξεν. 13

" 21 Λακεδαιμόνιοι δὲ (ἔμελλον γὰρ τρόπῳ τινὶ ἀποδιδόναι ἃ ἔχουν) τοὺς τε ἄνδρας ἐνδεῖν τῇ φρουρᾷ τριῶν μηχανῶν ἀφίεσαν καὶ τὴν φρουρὰν ἐξ ἴσου τοῦ τρόπου τοῦτον Δοκαρέων καὶ Μυκαν καὶ Φιλοχαρίδαν ἐκέλευον τὸν Λυκαρίδαν τὴν Ἀμβίσσαν παραδιδόναι τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τὴν ἀλλην τὴν ἀποικίαν, ἢν ἄρτιο ἐκάτου, δίκαιοι. οἱ δὲ τὸν ἡγεμόνα

Ξεν. 15.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αυρίδας

ναυμαχία του εκλιπόντος ήναι· νυν δε ο Λυσανδρίδας δια τον Ν. 21
ρέοντα τον βόλιν, χαρασσόμενος τοις χαλκοίς, με- Σχ 15
χρι ου ο δυνατός εστι θείω κινήσει διαφθείρει.
ιδών δε αυτός κατα τάχος κυκλα προσέθεν αυτόθεν
αποχρησάμενος δε εις την Λακεδαίμονα, ην καθη-
μένων οι περι τον Λεοχάρην, ότι του εξόδου, και
αμα βραχέος φθέναι ο ίδι κινδυνος ήν η ανο-
μβρία, εκφοβη εσρε καθημένους, αυτός μεν βόλιν
τοιμόντων τον Λακεδαιμονίων η κερκίδων κά-
λιρα μεν η το χυρ[illegible] [illegible]ται, ο δε μη, οδό-
σας [illegible] [illegible] κατα τά-
χος εκφεύγουσι.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Εν δε τω αυτω χρόνω τριακοντόρη η ευπίνων γραθη- VII. 9
ναι Αθηναίων κυκλα Λεκεδαίμονος γραπτώσας εκ Λε- Σχ 145
βίσσης θραχύ τοιχίον τον μεν βόλιν εκ θέσεν, ου δε
τον Σφρικτόν κατακοιμίσας τριήρεσι κυ τα δόλα
κυ εξαιρόμενος φρουρίκενος εξ Λυσαικ. η το δεσμα
εστεμένα. ,,